

Ks. Dr Władysław Krześniak urodził się 10 lipca 1914 r. w Nowej Wsi k. Kozienic w woj. kieleckim. Po ukończeniu Seminarium Duchownego w Lublinie otrzymał święcenia kapłańskie dn. 15 czerwca 1941 roku. Przez pięć lat pracował w duszpaństwie jako wikariusz, a później jako prefekt szkół średnich w Lublinie. W tym czasie rozpoczął studia na Wydziale Teologicznym KUL. Od roku 1945 do 1952 był asystentem przy katedrze teologii dogmatycznej. W grudniu 1947 r. uzyskał stopień doktora teologii na podstawie rozprawy *Łaska Głowy Ciała Mistycznego według św. Tomasza z Akwinu*. W roku 1947 objął wykłady z teologii moralnej na kursie zwyczajnym, a w 1952 r. na kursie wyższym Wydziału Teologii KUL. Był także od 1948 roku wykładowcą na Instytucie Wyższej Kultury Religijnej przy KUL. W grudniu 1956 r. Przewodniczący Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej dla Pracowników Nauki nadał mu tytuł naukowy docenta. Było to ostatnie jego osiągnięcie naukowe. Szybko postępująca choroba serca i w konsekwencji śmierć położyła kres dalszemu rozwojowi naukowemu. Zmarł dnia 14 czerwca 1957 r.

Ks. Wł. Krześniak był człowiekiem niezwykle pracowitości. Dzięki niej zdobył gruntowną i wszechstronną wiedzę i to nie tylko z zakresu swej specjalności, ale i z innych dziedzin. Świadczyły o tym różne obowiązki, zlecane mu przez przełożonych czy to Diecezjalnych czy Uniwersyteckich. Szczególnie należy podkreślić jego wkład pracy w Wydawnictwo Encyklopedii Katolickiej, w której pracował jako sekretarz, a później jako zastępca przewodniczącego. Toteż przygotowanie do

wydania pierwszego tomu Encyklopedii Katolickiej jest głównie jego zasługą.

Ks. Wł. Krześniak był nie tylko naukowcem, ale i wpływowym wychowawcą. Obok zalet umysłowych posiadał wrażliwe szlachetne serce, gotowe do ofiarnego udzielania się wszystkim, którzy do niego przychodzili po wiedzę, pomoc, radę. Te właśnie wartości umysłu i serca zjednały mu szacunek i uznanie zarówno księży studentów, jak i słuchaczy Instytutu Wyższej Kultury Religijnej i pozostawiały niezatarte ślady w duszach alumnów Seminarium Duchownego.

Nadmierna praca wyczerpała szybko siły, zdawało się, mocnego organizmu, ks. Wł. Krześniaka i zabrakło ich wtedy, gdy nadszedł czas jego pełnego rozwoju naukowego.

Dorobek naukowy ks. Wł. Krześniaka stanowią następujące pozycje:

1. *Sprawności nadprzyrodzone ludzkiej natury Jezusa Chrystusa według św. Tomasza z Akwinu*, Lublin 1946, s. 57, (rękopis).

2. *Łaska Głowy Ciała Mistycznego według św. Tomasza z Akwinu*, Lublin 1947, s. V + 128. (Maszynopis).

3. *Problem przykazania pokuty w świetle nauki teologicznej XVI i XVII w.*, Lublin 1951, s. 205. (Maszynopis).

4. *Pojęcie żalu za grzechy; jego historia i analiza teologiczna*, Lublin 1953, s. 180. (Maszynopis).

5. *Problem nawrócenia w świetle współczesnej teologii*, Lublin 1957. (Maszynopis).

6. Recenzje z prac:

a) Goliński Zdzisław, ks. dr, *Prymat wartości moralnych*, Lublin 1947, s. 24 — druk. w „Rocznikach Teologiczno-Kanonicznych”, I (1949) 356—366.

b) Goliński Zdzisław ks., dr, *Nauka św. Augustyna o kłamstwie na tle historycznym*, Lublin 1948, s. VIII + 95 — druk, l. c., s. 366.

c) Leclercq Georges, *La conscience du chrétien*, Paris 1947, s. 259 plus IV

Dwie pierwsze prace były pisane pod kierunkiem ks. prof. dra A. Słomkowskiego: pierwsza do stopnia licencjatu, druga —

praca doktorska. Tematyka wzięta z zakresu teologii dogmatycznej. Już te pierwsze pozycje wskazują na umysł Autora spekulatywny, skłonny do wnikliwej analizy i szczegółowego rozwinięcia zagadnienia.

W bardziej dojrzały sposób uwidacznia się analityczno-spekulatywny umysł ks. Wł. Krześniaka w dwu następnych monografiach, przede wszystkim w drugiej, przygotowywanej jako rozprawa habilitacyjna: *Pojęcie żalu za grzechy; jego historia i analiza teologiczna*. Praca składa się z dwóch części: w pierwszej, historycznej Autor omawia główne punkty nauki Pisma św. o pokucie, analizuje wyniki usiłowań określenia żalu za grzechy, podjętych przed Soborem Trydenckim, referuje przebieg prac soborowych nad ustaleniem pojęcia żalu za grzechy; w części drugiej, analizując określenie żalu za grzechy podane na Soborze Trydenckim, omawia zagadnienia elementów składowych i elementu istotnego żalu za grzechy; w konkluzji podaje własną ocenę dotychczasowych opinii i rozstrzygnięcie zagadnienia. Praca ta — jak widać w treści i nagromadzonej bibliografii — jest wynikiem żmudnych studiów i przemyśleń Autora.

Zamieszczony poniżej jeden z jej rozdziałów pozwoli na wyrobienie sobie przynajmniej ogólnego pojęcia o umysłowości i kierunku zainteresowań naukowych Ks. Wł. Krześniaka.

KS. B. EFNER